

тогава Италия ся памира въ борбѣ съ Папа-та, и за това позволява распространіе-то на Евангеліе-то. Отъ 1848 - годинѣ Валдейци-тѣ ся ползвать отъ равны права съ Католици-тѣ, и гоненіа-та върху Протестанти-тѣ прѣстанѣхъ.

За да ся освободять отъ безбрачіе-то и други Папскы заповѣди, едно число волно мыслящи свѣщенници-ся съединихъ за да опытать еднѣ вѣн-кашиѣ реформѣ на църквѣ-тѣ. Всеизвѣстно е, че тѣ, както и чиновници-тѣ на новѣ-тѣ Италиѣ ся афоресвать отъ Папа-та, както той, подобно на прѣдшественници-тѣ си го правилъ съ Библейско-то Общество, и всяко прѣдпріятіе отъ Протестан-ты-тѣ, кое-то наедно съ революціонерскы и че-ловѣколюбивы поисканія строго прокълна.

Негова-та единственна надѣжда е была въ Дѣвѣ-Маріѣ, коѣ-то той въ 1854 годинѣ, противно на прѣдишны-тѣ църковны учители, като свободнѣ отъ прародителскый грѣхъ прогласи, тѣй шото пѣкои отъ священници-тѣ вече дързнуть да ѣ наричатъ четвърто лице на Божество-то.

Главна-та си сила Католицизмъ-тѣ има въ *Франціѣ*, тамъ му слугувать ревностно священ-ници-тѣ и благородни-тѣ, и само слабо обучена часть отъ народъ-тѣ. А невѣріе-то сѣществува въ Парижъ между образованны-тѣ, и даже между еднѣ голѣмѣ часть отъ Евангелическы-тѣ. Тѣ не ся прислѣдвать вече както е ставало още слѣдъ па-деніе-то на Наполеона, кога-то въ Южнѣ Фран-ціѣ вѣтхы-тѣ жестокости за едно врѣме ся под-